

hensigten er endegyldigt at aflive et socialt eksperiments ret til at eksistere.

Jeg kan ikke forstå, hvornår det er blevet et liberalt projekt at diktere bestemte ejendomsforhold, men det er vel Handelshøjskolevenstres endegyldige sejr over flippede andelstanker til fordel for den individualisme, vi nu ser udfolde sig. Det er selvfølgelig et angreb på selve basis for hele idégrundlaget for Christiania, der her sættes ind.

Det har i øvrigt været bemærkelsesværdigt under hele forløbet, hvordan regeringen har skiftet argumenter. Når ét krav var opfyldt, blev der dynget et nyt ovenpå, og når det var opfyldt, kom der nye og nye og nye. Det er helt uansvarligt af en regering, at den nærmer sig en forhandling med en anden part på den måde, men regeringen har altså valgt opgøret og konfrontationen.

Hvad bliver så konsekvenserne? For det første et voldsomt og langvarigt juridisk cirkus, medmindre det lykkes det højrenationale Danmark at kortslutte retsvæsenet med anmeldelse af rettigheder. Advokater og domstole får formentlig travlt i den kommende tid. For det andet en ophævelse af rummelighed for de mennesker, der ikke vil have råd til at bo på det Christiania, fordi – som nogle af ordførerne har antydnet – huslejerne skal sættes op nu. Det har da en konsekvens for mennesker med lave indkomster, nemlig at de ikke længere har råd til at bo der.

Der gives en næsten uindskrænket magt til forsvarsministeren i form af bemyndigelser. Der er stort set ingen anvisninger på, hvordan de skal udmøntes i praksis, så det er op til forsvarsministeren at fortolke helt frit, hvordan han ønsker at anvende de bemyndigelser.

Der kommer en række tabere: en by, som får en attraktion mindre; mindre rummelighed og nogle bitre mennesker, der har måttet lære den dystre historie, at det at række hånden frem og forsøge at imødekomme de krav, der blev stillet, er blevet mødt af en jernnæve, som huggede til. Forsøget og troen på, at man kunne nå en løsning, blev opfattet som svaghed, og der blev reageret med konfrontation. Men der er tid endnu. Der er et juridisk mellem spil indtil den 1. januar 2006, og inden da har der med sikkerhed været afholdt et folketingsvalg.

Jeg synes, det i et land som Danmark med vores tradition for rummelighed, for frihed og for højt til loftet, er helt afgørende at inddrage dette tema i diskussionen: Er vi virkelig blevet så små,

er vi virkelig blevet så snævre, og er ønsket om at undgå mangfoldigheden virkelig blevet så dominerende, at det her skal have lov til at ske? Jeg håber, det lykkes at afværge det, men efter debatten i dag kræves der helt givet et andet flertal end det, der findes i Folketinget p.t.

Kl. 12.40

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvnald, om han ikke mener, der inden for den almindelige lovgivning er plads til rummelighed og mangfoldighed i vores land.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jo, og det var en af grundene til, at da jeg var til det første møde med forsvarsministeren – nu skal man ikke citere fra interne møder, men jeg tror godt, man må sige, hvad man selv sagde – og jeg læste ordet normalisering, kom jeg til at tænke: Hvorfor er det nu så vigtigt, at vi alle sammen ligner hinanden? Er det ikke lidt sjovere, at vi er lidt forskellige, lidt mangfoldige, og at tingene får lov til at brydes? Derfor anbefalede jeg, at han i stedet for ordet normalisering, som for mig lyder for meget af stramme slips og sådan noget, skulle anvende ordet lovliggørelse, for jeg er tilhænger af, at man overholder samfundets love.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jamen hvad er så problemet med det forslag, regeringen her lægger frem, og som i virkeligheden går ud på, at alle love – så vidt det er muligt, men med visse hensyn til Christiania, som vi ser det nu – også skal overholdes på Christiania?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Problemet er, at lovforslaget ifølge ordførertalerne fra både Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti betyder et opgør med den kollektive brugsret og dermed ødelægger det fællesskab, som er Christianias grundtanke, ved at trykke en bestemt ejendomsform igennem. Med hr. Helge Adam Møllers ord skal huslejerne op, og det vil betyde, at store dele af de grupper, der i dag favnes på Christiania, fordi det også er et fristed for dem, der er anderledes, bliver sat udenfor.